

Wprowadzenie

W ostatnim czasie środowisko filozoficzne w Katowicach musiało sobie poradzić z odejściem dwóch profesorów, którzy stanowili o jego wyjątkowości i znaczeniu. Odeszli od nas w ciągu półtora roku Profesor Czesław Głombik i Jego następca na stanowisku kierownika Zakładu Historii Filozofii Nowożytnej i Współczesnej Profesor Andrzej J. Noras. Pożegnaliśmy Ich jednak w kolejności odwrotnej do pełnienia tej funkcji, odwrotnej niż czasowo ujęta relacja: mistrz – uczeń. Najpierw, w grudniu 2020, zmarł Profesor Andrzej J. Noras, a w maju 2022 roku – Profesor Czesław Głombik.

Niniejszy numer czasopisma „Folia Philosophica” chcemy poświęcić pamięci obu Profesorów. Pamięć – jak wiadomo – manifestuje się na wiele sposobów i rozpina pomiędzy wspomnieniem szczegółów a syntetycznym opracowaniem. Czasami pamięć pozwala nam na nowo uporządkować fakty, nierzadko poznanie tego, co ktoś ma w pamięci, odsłania nową perspektywę, zdarza się też, że pamięć płata nam figle. Nie ulega jednak wątpliwości, że pamięć ma moc sprawczą – utrzymywania ludzi, zdarzeń, poglądów w bliskości, na podorędziu. Ludzie, których pamiętamy, stają się w ten sposób naszymi towarzyszami, naszymi punktami odniesienia, a nawet naszymi rozmówcami. Cały czas są z nami.

Siedzimy w pokoju 327 na trzecim piętrze budynku naszego Wydziału. Nienagannie ubrany Profesor Głombik wita się ze wszystkimi, wygłasza kilka zdań z niepowtarzalną mieszaniną patosu i humoru. Rozmawiamy o filozofii, o uniwersytecie, o ważnych głupotach. Profesor Noras stoi przy oknie i kwituje dyskusję rozbajającym dowcipem.

Oto jedna ze ścieżek pamięci, ale są oczywiście inne. Niektóre z nich można znaleźć w tym numerze naszego czasopisma. Czytelnicy przeczytają tutaj zarówno osobiste wspomnienia o obu Filozofach, analizy wybranych

wątków Ich twórczości, dwa niepublikowane dotąd teksty Profesora Norasa oraz artykuł Chistiana Krijnena dotyczący zagadnień poruszanych na seminariach Zakładu Profesorów Głombika i Norasa.

Nasza jednostkowa pamięć stanowi naszą prywatną literaturę, ale pamięć wspólna pozwala tworzyć nadal i na nowo dzieło ludzi, których nie możemy zapomnieć.

Dariusz Kubok

Uniwersytet Śląski w Katowicach

 <https://orcid.org/0000-0003-3360-9667>